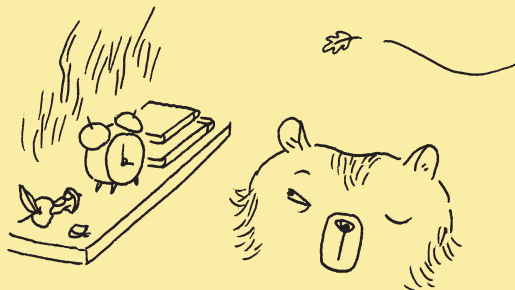

THỨC GIẤC

Bon vốn là một chú gấu.
Loài gấu luôn thức giấc vào
mùa xuân sau giấc ngủ đông
kéo dài suốt vài tháng trời.

Lưỡi Bon nhào ra và trông nó
có vẻ hơi gầy, nhưng sau khi
tắm rửa thì dường như nó đã
trở lại bình thường.

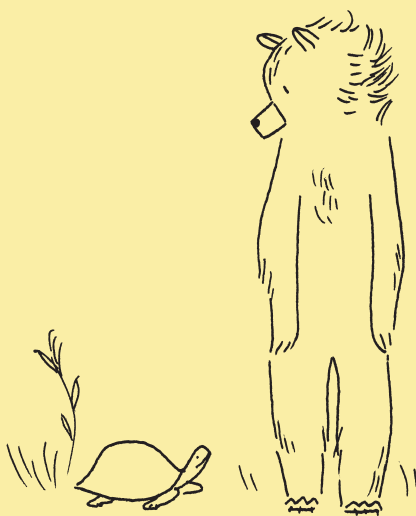
Như mọi năm, trước khi đi kiểm tra
những thay đổi đã diễn ra trong mùa đông,

Bon bước qua bước lại trước cửa hang
của mình và duỗi dài mấy ngón chân.

Trên bãi cỏ, một cái mai rùa xuất hiện ngay cạnh cửa hang.

- Xin chào! – Rùa nói.
- Chào cậu. – Bon đáp.
- Cậu ngủ ngon thật đấy!

Đúng vậy, một giấc ngủ kéo dài vài tháng thì quả là ngon lành. Bon biết loài lửng và rùa cũng ngủ đông. Nhưng nó không nhớ trước đây đã từng gặp chú rùa này hay chưa.

Rùa kể về những giấc mơ của nó trong mùa đông.
Bon vừa liếm lông vừa chăm chú lắng nghe.
Rùa nhớ có lúc nó đã từng thức dậy,
hình như vào tháng Giêng thì phải.
Và nó còn ngửi thấy mùi sương giá.

– Chúng mình cùng đi dạo đi! – Rùa nói.
Những bàn chân của gấu cao lớn và rùa bé nhỏ
cùng bước đi với tốc độ như nhau, tốc độ của
những người vừa mới thức giấc.

Cỏ đang xanh dần.
Sớm thôi, gió ấm sẽ thổi tới.
Rùa thấy khoảnh rừng này có những mùi
thật khác lạ! Nó vốn không sống ở đây mà
chỉ đang đi ngang qua.

Từ bìa rừng, chúng
nhìn thấy có thứ gì
đó chưa từng tồn tại
trước đây. Trông nó
giống một ngôi nhà.
Bon rất tiếc vì đã để
kính ở nhà.

Gấu ta đặt rùa lên đầu mình.
– Đúng rồi, đấy là một ngôi nhà.
Quả là nhiều điều đã xảy ra trong lúc
chúng ngủ đông.

Bon và rùa tiếp tục lên đường.
Thế rồi Bon va phải một cành cây.
Cái cây rung chuyển và trút xuống đầu
cả hai một cơn mưa hoa anh đào rừng.

Lũng xuất hiện, nó cũng đang ngái ngủ.
Bạn bè trong rừng đều rất vui được
gặp lại chúng.

Tất cả kể cho chúng nghe về những
bông tuyết đầu tiên, về trận đấu bóng
tuyết trứ danh, về ngày thỏ trượt băng,
ngày sẻ ngô tìm thấy một cái ổ chứa
đầy hạt và dầu.